

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/77/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720010212
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6720010212.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. septembra 2022, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Luptáka, PhD. a JUDr. Petra Kvietka, v trestnej veci obžalovaného X. M., stíhaného pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a iné, konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 4T/45/2020 zo dňa 14. 3. 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného X. M. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 4T/45/2020 zo dňa 14. 3. 2022, bol obž. X. M. uznaný vinným z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

dňa 8.4.2019 v čase o 02:50 hod. v katastrálnom území mesta Detva, v miestnej časti Piešť úmyselným konaním poškodil plastové terasové okná a plastové okná z plastového profilového systému a ich sklenené výplne na rozostavanej novostavbe rodinného domu bez súpisného čísla postaveného na parcele č. 10244/20 a to tak, že doposiaľ nezisteným predmetom rozbil sklenené výplne na 3 kusoch dvojkrídlových plastových oknách, rozbil sklenené výplne na 3 kusoch jednorádlových plastových oknách a rozbil sklenené výplne na 1 dvojkrídlovom plastovom terasovom okne rodinného domu, kde po rozbití poslednej sklenenej výplne na okne nachádzajúcom sa na spálni počul krik tam v miestnosti spálne sa nachádzajúcej E. A., nar. X.X.XXXX, bytom D. č. XXX/X, M. po čom z miesta vzdialeného približne 1,5 metra od poškodeného okna na spálni z vonkajšej strany rodinného domu zakričal slová: „zabijem ťa“, ktorú vyhrážku E. A. počula a vzbudilo to u nej dôvodnú obavu, kde po tom ako zbadal prichádzajúce motorové vozidlo, ktoré viedol vlastník poškodeného domu C. D., nar. X.X.XXXX, z miesta ušiel, čím týmto konaním spôsobil poškodenému C. D., nar. X.X.XXXX, trvale bytom M., S. II č. XX škodu vo výške 816 €.

Za toto konanie okresný súd obžalovaného odsúdil podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenému C. D., nar. X.X.XXXX, trvale bytom M., S. II č. XX, škodu vo výške 816 Eur.

Okresný súd svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaného zo spáchania skutku usvedčujú výpovede poškodených C. D., E. D., ktoré sú ako priame dôkazy, tieto výpovede sú zároveň podporené aj závermi znaleckého posudku P. N. a správou o výsledku porovnania pachovej stopy. Podľa okresného súdu ostatní vo veci vypočutí svedkovia sa

priamo ku skutku vyjadriť nevedeli, lebo v čase skutku na mieste nenachádzali, avšak rodinní príslušníci obžalovaného ako aj jeho susedia sa vyjadrovali skôr k charakterovým vlastnostiam obžalovaného, pričom v kontexte týchto výpovedí, vzhľadom na výpoveď svedkyne W. a O. vyplýva, že obžalovaný so svojou družkou vyslovovali nespokojnosť so stavbou rodinného domu poškodených v ich blízkosti, čo bolo riešené aj na stavebnom úrade, z ktorého dôvodu si potom poškodení museli kúpiť aj ďalší pozemok a dom postavili do väčšej vzdialenosti od domu obžalovaného.

Okresný súd konštatoval, že obžalovaný od počiatku spáchania skutku popieral, avšak vo vzťahu k obhajobným tvrdeniam obžalovaného, ako aj k tomu, ako sa jeho pachové stopy mohli dostať na miesto činu, okresný súd konštatoval, že v tomto smere je rozhodujúca výpoveď svedka Z. N., policajného psovoda. Preto okresný súd konštatoval, že okrem priamych dôkazov a to výpovedí obidvoch poškodených a nepriamym dôkazom vyplýva, že sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti a preto ho okresný súd uznal aj z tejto trestnej činnosti vinným, tak ako je to uvedené v napadnutom rozsudku.

Pokiaľ ide o okolnosti ukladania druhu a výmery trestu, v tomto smere okresný súd konštatoval, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestnej činnosti riadny život, teda mu nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť a tak mu ukladal trest v strede zákonom stanovenej trestnej sadzby a keďže doposiaľ viedol bezúhonný život, tento trest odňatia slobody mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 12 mesiacov, t. j. na samej spodnej hranici trestného zákona.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojím odvolaním napadol obžalovaný cestou svojho obhajcu.

V písomných dôvodoch odvolania obhajca obžalovaného za obžalovaného uviedol, že správne zistenie skutku je základným predpokladom jeho právneho posúdenia. Poukázal pritom na právne authority ako sú JUDr. B. N., JUDr. A. U., JUDr. P. a pod. Podľa obhajoby bol to M., ktorý opakovane doporučoval susedovi D. montáž fotobuniiek a kamier, keď sa mu poškodzovala stavba rodinného domu, pričom D. prestal s obžalovaným komunikovať potom, čo začal nosiť na políciu video a práve obžalovaného označoval za páchatel'a trestnej činnosti. Preto sa obhajca domnieva, že tak robil za účelom krivého obvinenia alebo za účelom poškodenia bezúhonného občana, teda jeho klienta. Nahrávky, o ktorých poškodený D. tvrdil, že je na nich M., potvrdzoval aj svedok A., pričom takéto konanie podľa obhajoby sa volá očierňovanie obvineného, prifarbovanie skutkového deja a táto skutočnosť je neprípustná v trestnom konaní. Ku konfliktu medzi poškodenými a obžalovaným nikdy nedošlo a preto je len nefér konanie poškodeného, ak sa dozvedel o tom, že ho poškodený pred susedmi ohováral. V ďalšej časti odvolania obhajca uviedol, že pri tvrdení proti tvrdeniu je povinnosťou nielen obhajcu analyzovať výpoveď poškodených, svedkov a obvineného, ale sa tak vyžaduje aj od orgánov činných v trestnom konaní, súdu a pod. V ďalšej časti odvolania obhajca poukázal na to, že poškodený v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom uvádzal, že do práce v obci N., okr. Banská Bystrica chodieval na pol štvrtú ráno, aby sa vyhol zápcham, pričom obhajca potom preveroval rýchlosť, akou je možné z tohto miesta prejsť do miesta práce, nesúhlasilo to s tým, čo uvádzal poškodený a preto má za to, že tieto skutočnosti neboli verifikované a aj preto nebola pravdivá výpoveď poškodeného. Ďalej obhajca poukazuje na to, že podľa jeho názoru na dome poškodeného neexistovali žiadne fotopasce, preto je sporné, ako mohli vzniknúť zábery, samotné tvrdenie poškodeného, že nevidel do tváre toho, kto rozbíjal okná, ale videl len výzor a to korešponduje s obžalovaným, nestačí na to, aby mohol chorý starec tak rýchlo utekať. Pochybné sú aj tvrdenia poškodenej E. A. D. o tom, kedy boli zapnuté svetlá nad oknami, resp. v spálni na vonkajšom múre. Na mieste činu sa nenašiel ani rebrík alebo niečo, na čo by sa páchatel' postavil, aby bolo možné prestrihnúť elektriku, pričom do pozornosti odvolacieho súdu obhajca dávala aj skutočnosť, že z popisu pohybu páchatel'a poškodeného pri úniku z miesta činu a z popisu smeru pachovej stopy, ktorá bola popísaná psovodom, neboli tieto údaje totožné. Túto skutočnosť taktiež okresný súd nevyhodnotil. V konečnom dôsledku rozpor vznikli aj medzi výpoveďami svedkyne E. a svedka A. a ani tieto rozpory okresný súd neriešil.

V konečnom dôsledku obhajca namietal aj porušenia práva na obhajobu a to z toho dôvodu, že nebol pri odročovaní predposledného pojednávania okresným súdom upozornený na to, že môžu vo veci odznieť záverečné reči, preto na túto záverečnú reč ani nebol pripravený a preto potom má za to, že došlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu. V konečnom dôsledku preto navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie s tým, aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený.

K podanému odvolaniu obžalovaného predložil Okresnému súdu vo Zvolene svoje vyjadrenie aj okresný prokurátor vo Zvolene, kde uviedol, že argument obhajoby ohľadne toho, že nebola upozornená na to, že môžu byť vo veci vykonané záverečné reči, nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu, pričom v rámci koncentrácie strany na konaní mal byť obžalovaný aj obhajca pripravený na to, že takéto záverečné reči môžu odznieť tak, ako to spravil aj prokurátor a preto predložil na tom hlavnom pojednávaní, kde došlo aj k vyhláseniu rozsudku, svoju záverečnú reč pripravenú a nie ako to namieta v odvolaní obhajca, preto nedošlo k žiadnemu porušeniu práva na obhajoby, nakoľko Trestný poriadok takýto postup nespája so žiadnym procesným nedostatkom.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici potom vo veci nariadil termín verejného zasadnutia o odvolaní obžalovaného, kedy deň pred vykonaním verejného zasadnutia krajskému súdu mailovou formou doručila list svedkyňa Z. W., v ktorom uviedla, že v celom rozsahu trvá na svojich výpovediach, ktoré urobila v prípravnom konaní a aj podľa jej názoru na kamerových záznamoch sa nachádza obžalovaný X. M..

Na verejné zasadnutie krajského súdu sa dostavil riadne a včas obžalovaný, jeho obhajca, poškodený C. D., krajský prokurátor, prítomný nebol splnomocnenec poškodených A. K., avšak poškodený uviedol s tým, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v neprítomnosti jeho splnomocnenca, čomu krajský súd vyhovel a verejné zasadnutie v neprítomnosti splnomocnenca poškodeného aj vykonal.

Obhajca obžalovaného v konečných návrhoch uviedol, že trvá na písomných dôvodoch odvolania, pokiaľ ide o podanie svedkyne W., ktoré bolo doručené krajskému súdu deň pred verejným zasadnutím, nemal možnosť sa s ním oboznámiť, avšak k uvedenej svedkyňi uviedol, že táto už v minulosti jeho klienta krivo obvinila, pričom Okresný súd Zvolen obžalovaného spod tohto konania oslobodil, pričom tí istí svedkovia, ktorí v tej veci obviňovali obžalovaného, ho usvedčujú aj teraz. Pokiaľ ide o prípravu na záverečnú reč na hlavnom pojednávaní, on dokáže z hlavy mať záverečnú reč aj 7 hodín, ale nie jeho takmer 80-ročný klient, pričom v konečnom návrhu potom navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť Okresnému súdu Zvolen na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský prokurátor v konečnom návrhu uviedol, že napadnutý rozsudok je vo všetkých výrokoch správny a zákonný a odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť

Poškodený v konečnom návrhu uviedol, že sa stotožňuje s prvostupňovým rozsudkom, stále trvá na jeho nároku na náhradu škody, pričom od posledného útoku na jeho dom už viacej útokov nebolo, aj keď je pravda, že oni s manželkou vykonali aj ďalšie opatrenia na ochranu majetku.

Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol s tým, čo vo veci uviedol jeho obhajca a navrhol, aby ho krajský súd v celom rozsahu oslobodil spod obžaloby, lebo je nevinný.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného X. M. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na viacerých hlavných pojednaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa správal pri hodnotení jednotlivých dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali ako boli výpovede poškodených a obžalovaného a jeho družky.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného a prečo tejto obrane neuveril.

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových a právnych zistení uvedených v napadnutom rozsudku, tieto zodpovedajú aj podľa názoru krajského súdu výsledkom vykonaného dokazovania a aj podľa názoru krajského súdu je nimi jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný X. M. sa dopustil trestnej činnosti tak, ako mu je to kladené za vinu v obžalobe a ako ho aj uznal z tejto trestnej činnosti vinným Okresný súd vo Zvolene.

Správne postupoval okresný súd aj potom, keď pri takto uznanej vine obžalovanému ukladal len podmienkový trest odňatia slobody v strede zákonom stanovenej trestnej sadzby, s najmenším možným podmienkovým odkladom, pri súčasnom zaviazaní k povinnosti nahradiť poškodenému spôsobenú škodu, keďže obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol a aj v registri priestupkov nemá zaznamenaná zásadné prehršky.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam, ako aj na to, že na skutkové zistenia ako aj právne posúdenie konania obžalovaného sa dostatočne, podrobne a presvedčivo poukazuje v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací o týchto dôkazoch a právnych záveroch okresného súdu pochybnosti a preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. Tu krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom voči prvostupňovému rozhodnutiu v prípade, ak si odvolací súd osvojuje prvostupňové rozhodnutie, pretože v princípe sa potom odvolací súd môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa tak, ako to vyplýva z doterajšej judikatúry, jednak Ústavného súdu SR, ako aj z rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva.

K odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd uvádza, že so všetkými argumentami, ktoré obhajoba uvádzala ohľadne času skutku, ohľadne osoby páchatela, ohľadne vykonávania dôkazov, už obhajoba argumentovala v prípravnom konaní a v konaní pred súdom a prvostupňový súd tieto skutočnosti poznal, vysporiadal sa s nimi, aj logicky vysvetlil, prečo s týmito dôkazmi nesúhlasil, v odvolacom konaní obhajca obžalovaného nepredložil žiadny iný dôkaz ako tie, ktoré už na obranu obžalovaného uvádzal v priebehu konania pred súdom, či v prípravnom konaní.

Jediný argument, s ktorým sa musel vysporiadať odvolací súd, bola otázka, či došlo k porušeniu práva na obhajobu obžalovaného tým, že nebol obhajca obžalovaného a obžalovaný upozornený na to, že môže dôjsť na hlavnom pojednávaní dňa 14.03.2022 k vyhláseniu odsudzujúceho, či prípadne iného rozsudku, pretože nemali pripravené záverečné reči. Takýto argument krajský súd v podaní tak skúseného obhajcu ako je obhajca obžalovaného, považuje krajský súd ako pokus o obštrukciu, keďže je zrejmé, že povinnosť súdu upozorňovať účastníkov konania na to, že môže dôjsť k vyhláseniu rozsudku a teda že môže dôjsť aj k prednesu záverečných rečí, nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu, navyše v danej trestnej veci bolo posledné pojednávanie odročované, pričom o termíne tohto hlavného pojednávania tak, ako je to zrejmé z trestného spisu, sa dozvedel obhajca obžalovaného už 14.2.2022, teda mal minimálne mesiac času na to, aby sa spojil s obžalovaným, aby mu vysvetlil, že môže dôjsť k záverečným rečiam a aby si mohli tieto záverečné reči aj pripraviť, odhliadnúc od toho, že samotná obžaloba na obžalovaného bola podaná takmer 2 roky predtým v apríli 2020. Z týchto dôvodov preto na túto argumentáciu obhajcu krajský súd ani neprihliadal.

Vzhľadom k tomu, že sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil s prvostupňovým rozsudkom, považoval odvolanie obž. X. M. za nedôvodné a ako také ho postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Krajský súd toto svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.